

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/55760 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 28 december 2006 in het
geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 februari 2004 heeft appellant (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij besluit van 11 november 2005 heeft de minister het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 december 2006, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de Minister van Justitie een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 januari 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 12 februari 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Het hoger-beroepschrift is ingediend door een senior procesvertegenwoordiger bij het Proces Procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie. Niet in geschil is dat deze ambtenaar bevoegd was om hoger beroep in te stellen. Mede gelet op hetgeen ter zake in de uitspraak van 21 februari 2007 in zaak no. 200700455/1 (aangehecht ter voorlichting van partijen) is overwogen, ziet de Afdeling geen aanleiding gevolgen te verbinden aan de omstandigheid dat in het hoger-beroepschrift ten onrechte de minister is vermeld in plaats van de op dat moment bevoegde Minister van Justitie.

2.2. In de eerste en tweede grief, gelezen in hun onderlinge samenhang, klaagt de minister dat de rechtbank in reactie op de bij haar voorgedragen beroepsgrond dat van de vreemdeling, gezien de redenen die zij aan de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel ten grondslag heeft gelegd, niet kan worden verlangd dat zij naar Georgië terugkeert ten einde in dat land een machtiging tot voorlopig verblijf aan te vragen, ten onrechte heeft overwogen, samengevat weergegeven, dat nu de vreemdeling volgens de uitspraak van 28 december 2006 in zaak no. AWB 05/41372 in de asielprocedure een geslaagd beroep op het zogenoemde traumatabeleid heeft gedaan, hij onvoldoende heeft gemotiveerd dat geen sprake is van zeer bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan vrijstelling moet plaatsvinden van het vereiste dat de vreemdeling over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf beschikt. Daartoe betoogt de minister dat de

rechtbank heeft miskend, samengevat weergegeven, dat asielgerelateerde gronden niet tot vrijstelling van dat vereiste kunnen leiden, dat uit de door de vreemdeling gestelde traumatische gebeurtenissen, die in het verleden hebben plaatsgevonden, niet valt af te leiden dat zij nog steeds gevaar loopt en dat de uitspraak van 28 december 2006 in de asielprocedure, gelet op de in het bestuursrecht gebruikelijke toetsing van besluiten naar de feiten en omstandigheden ten tijde van dat besluit, niet tot vernietiging van het besluit van 11 november 2005 had kunnen leiden.

2.2.1. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) kan een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd worden verleend aan de vreemdeling van wie naar het oordeel van de minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst.

Het ter uitwerking van deze bevoegdheid, ten tijde van belang, in onderdeel C1/4.4.2.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: de Vc 2000) neergelegde traumatabeleid, samengevat weergegeven en voor zover thans van belang, heeft betrekking op gevallen waarin de persoonlijke beleving van bepaalde gebeurtenissen voor een asielzoeker zodanig traumatiserend is geweest, dat van deze asielzoeker niet kan worden gevergd terug te keren naar het land van herkomst.

2.2.2. Bij besluit van 16 augustus 2005 heeft de minister een aanvraag van de vreemdeling om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Bij uitspraak van 28 december 2006 in zaak no. AWB 05/41372 heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en dat besluit vernietigd, omdat - samengevat weergegeven - de minister, die de geloofwaardigheid van de door de vreemdeling gestelde traumatische ervaringen niet heeft betwist, zich in redelijkheid niet op het standpunt heeft kunnen stellen dat zij zich voor bescherming nogmaals tot de plaatselijke politie had kunnen wenden en derhalve in dat besluit onvoldoende heeft gemotiveerd dat geen aanleiding bestaat aan de vreemdeling een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 te verlenen. Tegen deze uitspraak is geen hoger beroep ingesteld.

2.2.3. Nu de minister in de daartoe bestemde procedure een oordeel heeft kunnen geven over de geloofwaardigheid van de feiten en het realiteitsgehalte van de vermoedens die door de vreemdeling aan het beroep op het traumatabeleid ten grondslag zijn gelegd, bestaat geen grond voor het oordeel dat deze feiten en vermoedens, voor zover zij geloofwaardig, onderscheidenlijk plausibel zijn, niet mede bij het beroep op artikel 3.71, vierde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) een rol kunnen spelen.

Dat de door de vreemdeling gestelde traumatische gebeurtenissen in het verleden hebben plaatsgevonden, brengt voorts, gelet op de betekenis van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder c, van de Vw 2000 en onderdeel C1/4.4.2.1 van de Vc 2000, niet met zich dat terugkeer naar het land van herkomst niet tot een onbillijkheid van overwegende aard, als

bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000, kan leiden.

Nu de minister ten tijde van het nemen van het besluit van 11 november 2005 op de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd had beslist en hij volgens de uitspraak van 28 december 2006 in deze beslissing onvoldoende heeft gemotiveerd dat de vreemdeling niet met succes een beroep op het traumatabeleid kan doen, bestaat, gelet op het vorenstaande, geen grond voor het oordeel dat de rechtbank onder verwijzing naar deze uitspraak ten onrechte heeft overwogen dat het besluit van 11 november 2005 eveneens een deugdelijke motivering ontbeert.

De grieven falen.

2.3. De derde grief is gericht tegen een overweging die zelfstandige betekenis mist en kan derhalve evenmin tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.5. De Staatssecretaris van Justitie dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 322,00 (zegge: driehonderdtweeëntwintig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door de Staat der Nederlanden (het Ministerie van Justitie) aan de Secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 192323091) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. B. van Wagtendonk en mr. D. Roemers, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.J.R. Hazen, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

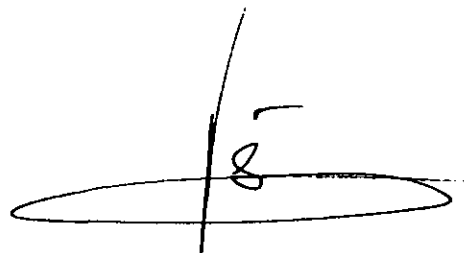
w.g. Hazen
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 juni 2007

452

Verzonden: **27 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
 nevenzittingsplaats Zwolle
 sector bestuursrecht
 enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken.

Awb 05/55760

UITSpraak

Zwolle	
Uitspraak	
Betreft:	
IND	20 DEC 2006
aanvraag	
datum	
aanvraag in	naam mow
datum	20 DEC 2006
invloet	naam mow
aanvraag	datum

inzake:

geboren op
 van Georgische nationaliteit,
 IND dossiernummer 0105.11.8033,
 gemachtigde: mr. C. van den Berg, advocaat te Zwolle,
 eiseres;

tegen:

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

vertegenwoordigd door: drs. C. Georgescu, ambtenaar ten departemente,
 verweerder.

1 Procesverloop

- 1.1 Op 18 november 2003 heeft eiseres een aanvraag voor een verblijfsvergunning regulier onder de beperking "verblijf bij echtgenoot" ingediend. Bij besluit van 19 februari 2004 heeft verweerder de aanvraag afgewezen.
- 1.2 Bij brief van 25 februari 2004 is daartegen bezwaar gemaakt. Verweerder heeft dit bezwaar bij besluit van 11 november 2005 ongegrond verklaard. Bij brief van 9 december 2005 is daartegen beroep ingesteld. Het beroep is voorzien van gronden bij brief van 6 januari 2006. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 Het beroep is ter zitting van 20 september 2006 behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

- 2.1 Verweerder heeft het bezwaar ongegrond verklaard, omdat eiseres niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (mvv).
- 2.2 Artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) bepaalt dat een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 Vw 2000 kan worden afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige mvv die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd. Artikel 3.71, eerste lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) bepaalt dat een dergelijke aanvraag in dat geval wordt afgewezen.
 Ingevolge artikel 17, eerste lid, Vw 2000 en artikel 3.71, tweede lid, Vb 2000 is een aantal categorieën vreemdelingen vrijgesteld van het vereiste van het beschikken over een geldige mvv. Voorts kan verweerder, ingevolge het vierde lid van artikel 3.71 Vb 2000, het mvv-vereiste buiten toepassing laten voor zover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard.

2.3 Het geschil is beperkt tot de vraag of verweerder in redelijkheid heeft kunnen weigeren de hardheidsclausule van artikel 3.71, vierde lid, Vw 2000 toe te passen.

2.4 De wetgever heeft beoogd dat verweerder alleen in zeer bijzondere, individuele gevallen zal afzien van het tegenwerpen van het mvv-vereiste. Gelet op de discretionaire bevoegdheid van verweerder om de hardheidsclausule toe te passen dient de rechtbank zich bij haar toetsing terughoudend op te stellen.

Uitgaande van deze toetsingsmaatstaf is de rechtbank van oordeel dat verweerder niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat geen sprake is van zeer bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan vrijstelling van het mvv-vereiste moet plaatsvinden. De rechtbank overweegt daartoe dat het asielberoep van eiseres, bekend onder Awb 05/41372, bij uitspraak van heden gegrond is verklaard, waarbij is geoordeeld dat verweerdens weigering om eiseres een verblijfsvergunning asiel als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder c, Vw 2000 niet in stand kan blijven.

Niet volgehouden kan worden dat eiseres een mvv in het land van herkomst zou moeten gaan vragen, nu in de asielprocedure een geslaagd beroep op het traumatabeleid is gedaan.

2.5 De rechtbank is gelet op het voorgaande van oordeel dat het bestreden besluit een deugdelijke motivering ontbeert. Daarom worden het beroep gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd wegens strijd met artikel 7:12 Awb.

2.6 Nu het beroep gegrond wordt verklaard, acht de rechtbank termen aanwezig verweerder onder toepassing van artikel 8:75 van de Awb te veroordelen in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten zijn met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht en de daarbij behorende bijlage begroot op in totaal € 644,- voor kosten van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand, (1 punt voor het indienen van een (aanvullend) beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, waarde per punt € 322,- en wegingsfactor 1). Tevens dient het griffierecht te worden vergoed.

3 BESLISSING

De rechtbank

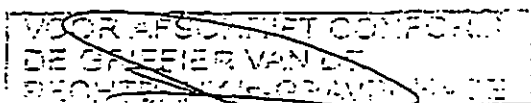
- verklaart het beroep onder Awb 05/55760 gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit op bezwaar te nemen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de door eiseres gemaakte proceskosten vastgesteld op € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als de rechtspersoon die deze proceskosten aan de griffier dient te voldoen;
- gelast de Staat der Nederlanden het griffierecht ad € 138,- aan eiseres te voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. L.E.C. van Rijckevorsel-Besier in tegenwoordigheid van mr. E.G.M. ten Kate als griffier en in het openbaar uitgesproken op **28 DEC 2006**

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 35 Vw 2000 bepaakt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **28 DEC 2006**

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

25 JAN 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD PAR:

Hoger beroepsschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. A.H. Straatman
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 28 december 2006
met kenmerk Awb 05/55760

Inzake:

met IND-kenmerk 0105.11.8033
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. C. van den Berg
advocaat te Zwolle

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mw. mr. drs. C. Georgescu
038-8886354

1 Inleiding

De Minister komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle, van 28 december 2006, verzonden op 28 december 2006, met kenmerk Awb 05/55760 (*productie 1*), in welke zaak de rechtbank het beroep tegen de beschikking van 11 november 2005 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Minister heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaar en de Minister in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 18 november 2003 heeft verweerder een aanvraag ingediend om een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in de zin van artikel 14 van de Vreemdelingenwet, met als doel: 'verblijf bij echtgenoot
- 2.2 Bij besluit van 19 februari 2004 heeft de Minister deze aanvraag afgewezen.
- 2.3 Bij schrijven van 25 februari 2004 heeft verweerder tegen deze afwijzing bezwaar gemaakt.
- 2.4 Bij besluit van 11 november 2005 heeft de Minister het bezwaarschrift ongegrond verklaard
- 2.5 Bij thans bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Standpunt van de Minister

- 3.1 De Minister is van oordeel dat het besluit van 11 november 2005 rehtens juist is. Met het oog daarop had het beroep tegen dit besluit ongegrond dienen te worden verklaard.
- 3.2 De Minister heeft drie grieven tegen de uitspraak.

Grief 1

- 3.3 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.4. op pagina 2 van de bestreden uitspraak:

"(...) Is de rechtbank van oordeel dat verweerder niet in redelijkheid heeft kunnen oordelen dat geen sprake is van zeer bijzondere individuele omstandigheden op grond waarvan vrijstelling van het mvv-verelste moet plaatsvinden. De rechtbank overweegt daartoe dat het asielberoep van eiseres, bekend onder Awb 05/41372, bij uitspraak van heden gegrond is verklaard, waarbij is geoordeeld dat verweerdere welgering om eiseres een verblijfsvergunning asiel als bedoeld in artikel 29, eerste lid, onder c, Vw 2000 niet in stand kan blijven. Niet volgehouden kan worden dat eiseres een mvv in het land van herkomst zou moeten gaan vragen, nu in de asielprocedure een geslaagd beroep op het traumatabeleid is gedaan".

Toelichting op grief 1

- 3.4 Verweerster heeft bij de door haar ingediende aanvraag van 18 november 2003 aangevoerd dat zij behoort te worden vrijgesteld van het mvv-vereiste, op grond van het bepaalde in artikel 3.71, vierde lid, van het Vb - de hardheidsclausule. Blijkens de wetsgeschiedenis wordt de toepassing hiervan beperkt tot zeer uitzonderlijke gevallen, die door de wet- en regelgever niet zijn voorzien en wordt een beroep op de hardheidsclausule slechts in zeer uitzonderlijke individuele gevallen gehonoreerd.

Zie:

- AbRS, 5 januari 2006, 200507300/1, r.o. 2.2.1. (JV 2006/95).

Blijkens de wetsgeschiedenis komt de Minister terzake van de toepassing van de hardheidsclausule een ruime beoordelingsmarge toe. De weigering van de Minister om in een bepaald geval toepassing te geven aan die clausule zal de toetsing in rechte slechts dan niet kunnen doorstaan, indien moet worden geoordeeld dat de Minister bij afweging van de betrokken belangen *niet in redelijkheid* daartoe heeft kunnen besluiten.

Zie:

- AbRS, 9 december 2003, 200306704/1 (JV 2004/63).

Derhalve is de maatstaf bij de te verrichten rechterlijke toetsing in dergelijke zaken niet het eigen oordeel van de rechter, maar de vraag of het in beroep aangevoerde tot het oordeel leidt dat de Minister - gelet op de gebezigde motivering in het besluit - redelijkerwijs het mvv-vereiste mocht tegenwerpen.

Zie:

- AbRS, 7 juni 2006, 200502362/1 (Productie 2).

- 3.5 Voorts heeft bij de beoordeling of toepassing moet worden gegeven aan de hardheidsclausule als uitgangspunt te gelden dat uit het systeem van de Vreemdelingenwet volgt dat asielgerelateerde aspecten geen rol spelen. Verwezen wordt op dit punt naar de Nota van Toelichting op artikel 3.4 Vb (Stb. 2000, 497, p. 94 e.v.), waarin uitdrukkelijk wordt gesteld dat vermenging van het reguliere vreemdelingenrecht met het asielrecht onder de Vw onwenselijk is.
- Het standpunt van uw Afdeling is dan ook dat uit het systeem van de Vw volgt dat een beroep op feiten en omstandigheden, die mogelijk tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 Vw zouden nopen, ten grondslag aan een dergelijke aanvraag moeten worden gelegd, doch in het kader van een beroep op de hardheidsclausule niet aan de orde kunnen komen.

Zie:

- AbRS, 5 januari 2006, 200507300/1, r.o. 2.6. (JV 2006/95).
- ABRS, 8 november 2004, 200404597/1, r.o. 2.2.3 (JV 2005/22).

- 3.6 Ten slotte merkt de Minister nog op, dat de rechter, bij het antwoord op de vraag of de Minister in redelijkheid van toepassing van de hardheidsclausule heeft kunnen afzien, van de situatie ten tijde van het besluit moet uitgaan (toetsing ex tunc).

- 3.7 In de bestreden uitspraak heeft de rechtbank in de rechtsoverwegingen 2.3 en 2.4, eerste alinea, het toetsingskader aangegeven (artikel 3.71, vierde lid Vb 2000), om vervolgens in de bestreden rechtsoverweging vast te stellen dat niet volgehouden kan worden dat verweerster een mvv in het land van herkomst zou moeten gaan vragen, nu door haar in de asielprocedure een geslaagd beroep op het traumabeleid is gedaan.
- 3.8 Door aldus te oordelen heeft de rechtbank een onjuiste toetsingsmaatstaf aangelegd, omdat zij geen rekening heeft gehouden met de hierboven vermelde toetsingcriteria, die in de wet, het beleid en uw jurisprudentie zijn uiteengezet. Hiertoe is het navolgende redengevend.
- 3.9 De rechtbank heeft onvoldoende terughoudendheid betracht bij de toetsing van het oordeel van de Minister dat vasthouden aan het mvv-vereiste niet tot een onbillijkheid van overwegende aard, als bedoeld in artikel 3.71, vierde lid, Vb, kan leiden. Immers, de rechtbank heeft zich niet beperkt tot het onderzoeken of de Minister zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat hetgeen door verweerster in de procedure is gesteld, niet tot een onbillijkheid van overwegende aard in evenbedoelde zin kan leiden. Daarbij blijkt uit de bestreden uitspraak niet dat de rechtbank de motivering in het besluit - waarin de Minister uitdrukkelijk op het asielgerelateerde karakter van verweerster argumenten was ingegaan - en de reactie in het verweerschrift op de asielgerelateerde beroepsgronden bij haar oordeel heeft betrokken.
- 3.10 Verweerster heeft in de gronden van het beroep van 28 december 2005 en 6 januari 2006 aangevoerd - kort samengevat - dat zij om dezelfde redenen als die waarom zij asiel heeft aangevraagd niet naar het land van herkomst kan terugkeren om aldaar een mvv aan te vragen, omdat de terugkeer voor haar gevaarlijk zou zijn. Nu verweerster in de gronden van het beroep enkel over de onveiligheid van een toekomstige terugkeer spreekt, is de rechtbank - de strikte scheiding tussen asiel en regulier nog daargelaten - ten onrechte buiten de grenzen van het geschil getreden, door zelfstandig te onderzoeken of de gestelde traumatische ervaringen in het verleden tot mvv-vrijstelling zouden kunnen leiden.
- 3.11 Bovenal heeft de rechtbank miskend dat enkel asielgerelateerde gronden niet tot vrijstelling van het mvv-vereiste kunnen leiden. Ook op dit punt heeft zij een onjuiste toetsingsmaatstaf aangelegd, in strijd met uw vaste jurisprudentie. De uitspraak komt reeds daarom voor vernietiging in aanmerking.
- 3.12 Tenslotte heeft de rechtbank in de bestreden uitspraak de vereiste *ex tunc*-toetsing niet in acht heeft genomen. Immers, de gebruikelijke *ex tunc*-toetsing in reguliere beroepen staat er aan in de weg dat de rechter, ter onderbouwing van zijn oordeel betreffende de rechtmatigheid van een regulier besluit, naar feiten en omstandigheden verwijst, die van na de totstandkoming van het bestreden besluit dateren (zoals i.c. de uitspraak in de asielprocedure, die op dezelfde dag als de onderhavige uitspraak is gewezen).
- 3.13 De rechtbank heeft dit miskend.

- 3.14 Het vorenstaande brengt derhalve met zich mee dat de rechtbank ten onrechte heeft nagelaten te oordelen dat in hetgeen verweerster naar voren heeft gebracht geen grond kan worden gevonden voor het oordeel dat de Minister bij afweging van de betrokken belangen *niet in redelijkheid* heeft kunnen besluiten om jegens verweerster geen toepassing te geven aan de hardheidsclausule.

Grief 2

- 3.15 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.5. op pagina 2 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank is gelet op het vorengaande van oordeel dat het bestreden besluit een deugdelijke motivering ontbeert. Daarom wordt het beroep gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd wegens strijd met artikel 7:12 Awb".

Grief 3

- 3.16 Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.6. op pagina 2 van de bestreden uitspraak:

"Nu het beroep gegrond wordt verklaard, acht de rechtbank termen aanwezig verweerder onder toepassing van artikel 8:75 van de Awb te veroordelen in de door eiser (lees: eiseres) gemaakte proceskosten. (...) Tevens dient het griffierecht te worden vergoed".

Toelichting op de grieven 2 en 3

- 3.17 Deze grieven hebben geen zelfstandige betekenis en dienen te worden beoordeeld in het licht van de grieven 1 en 2.

4 Conclusie

De Minister concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 29 maart 2004 ingesteld beroep.

Zwolle, 25 januari 2007

Gemachtigde

A.H. Straatman, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6892
telefax 038 460 5000